

ҮБГЭН БААБАЙ АША ХҮБҮҮН ХОЁР

Үбгэн баабай үтэли үбгэн болонхой. Хүлынь ябадаггүй, нюдэниинь харадаггүй, шэхэниинь дууладаггүй, шүдэниинь унанхай. Юумэ эдихэдэнь, аманһаань һөөргөө гарадаг. Хүбүүн бэри хоёрынь эдеэлхэдээ, столдо хамта һуулгахаяа болёод, пеэшэнэй саана һуулгадаг болобо. Нэгэтэ аяга соо тэрээндэ эдээ хэжэ үгэбэ. Үбгэн баабай тэрэниинь дүтэлүүлхэ гэхэдээ, аягаяа унагаажэ эбдэбэ. Тиихэдэнь бэринь: "Хамаг юумыемнай гутаажэ, аягануудые эбдэжэ байнаш,— гэжэ зэмэлбэ. — Энээнһээ хойшо тэбшэ соо эдээ хэжэ үгэхэб",— гэбэ. Үбгэн һанаа алдаад, юушье хэлэбэгүй.

Нэгэтэ үбгэн һамган хоёр гэртээ һуубад. Хүбүүнэйнгээ шала дээрэ наадажа, хабтагайхануудаар юушьеб түхээржэ байхые харабад. Хүбүүнһээ эсэгэнь: «Ши энэ юу хэнэбши, Миша?» — гэжэ асууба. Мишань: «Би энэ тэбшэ хэнэб, баабай. Таанадай хүгшэрхэдэ, энэ тэбшэһээ эдеэлүүлхэб», — гэбэ.

Үбгэн һамган хоёр урда урдаһаа хараад, уйлалдаба. Үбгэн баабайгаа гомдохооһоноо мэдэжэ эшэбэд, тэрээнһээ хойшо столдо хамта һуулгадаг, хүндэлдэг болобод.